

Sjednocená letniční církev září
2025

Pamatujte na domácí sklizeň

Rachelle Harding

„Představ si, jak se na nás Bůh dívá jako na malinké pixely.“

To řekl můj šestiletý syn, když jsme se jednoho večera procházeli naší čtvrtí. Zastavili jsme se a podívali se na oblohu.

„Miluje nás Bůh proto, že nás stvořil... a protože jsme tak malí a roztomilí?“ zeptal se.

Ten jednoduchý okamžik mi připomněl, že tyto procházky, tyto rozhovory, tyto otázky s široce otevřenýma očima – to je sklizeň v našem domě. To jsou okamžiky, kdy se sází a zalévá víra.

Vychovávat děti zaměřené na Boha se nestane samo od sebe. Vyžaduje to záměr, modlitbu a účel. Jako rodičům nám bylo svěřeno zvláštní poslání: zasít semínka pravdy, víry a lásky k Bohu do srdcí našich dětí. A pravdou je, že nikdo z nás není odborník. Každá fáze je nová a my se neustále učíme. To je v pořádku. Bůh nás nevolal, abychom byli dokonalí – volal nás, abychom byli věrní.

Deuteronomium 4:9 nám připomíná: „Jenom si dej pozor a velice se střež zapomenout na věci, které jsi viděl na vlastní oči, aby nevymizely z tvého srdce po všechny dny tvého života. Seznam s nimi své syny i vnuky.“ Začíná to tím, že si pamatujeme – a vyprávíme – co Bůh učinil. Jednoduché každodenní okamžiky – jídlo, jízdy autem, procházky – se tak stávají silnou příležitostí k předávání víry.

Jak to máme udělat? Hledáme moudrost. Čteme knihy, které podporují výchovu vedenou

Bohem. Ptáme se přátel, co funguje v jejich rodinách. Učíme se od mentorů. A co je nejdůležitější, prosíme Boha o vedení – On slibuje, že nám ho dá (Jakub 1:5).

A nepodceňujte sílu vyprávění příběhů. Děti si pamatují příběhy – zejména ty skutečné z vašeho života. Vyprávějte jim, jak Bůh zaopatřil, utěšil nebo vyslyšel modlitby. Tyto příběhy se stanou součástí duchovního dědictví vaší rodiny.

Deuteronomium 6:6-7 (NKJV) říká: „A tato slova, která ti dnes přikazuji, budeš mít v srdci. Budeš je vštěpovat svým synům...” Slovo „pilně“ znamená důsledně, vážně a s energickým úsilím.

Ani školní práce, cvičení na hudební nástroj nebo robotika nejsou oddělené od Božího plánu – jsou jeho součástí. Každá naučená dovednost utváří naše děti tak, aby žily podle poslání, které pro ně Bůh připravil.

Zde je jednoduchý způsob, jak doma pěstovat SKLIZEŇ víry:

- Zdůrazňujte Boží požehnání – Vytvořte fotostěnu nebo sklenici s požehnáními.
- Ptejte se a mluvte – Propojujte každodenní okamžiky s Božími lekcemi.
- Čtete společně Boží slovo – Používejte zábavnou biblickou aplikaci, jako je The Action Bible.
- Važte si duchovních milníků – Oslavujte křty, naučené verše, výhry v biblických kvízech.
- Podporujte uctívání – Pust'te dětem hudbu, která se jim líbí a která ctí Boha.
- Sdílejte „Boží znamení“ – Mluvte o tom, jak se Bůh ten den projevil.
- Často mluvte s Bohem – Modlete se pravidelně společně (Žalm 55:18).

Vychovávejte s rozmyslem. Pamatujte na úrodu – na to, co Bůh vykonal – a zasévejte semena pro tu, která teprve přijde.

Pamatujme na úrodu, která nám vyroste doma.

Poznámka: Rachele je milovnice kávy, manželka Philipa a matka tří veselých dětí. Prostřednictvím Impact Junkie pomáhá ostatním najít jejich vášeň a smysl života. Najdete ji (opět) při organizování, pečení dobrot, rodinných herních večerech nebo při třídění nejnovějších kamenů a klacků jejího šestiletého syna.

Když Mateřství Bolí – Ale Bůh Stále Uzdravuje

Annaliza Reiko A. Namiki-Le

Nikdy jsem si nepředstavovala, že budu tady – ve středním věku, manželka licencovaného duchovního, matka čtyř dětí a hluboce oddaná Boží vůli. Ale moje cesta nezačala světlem a vítězstvím. Začala bolestí, zmatením a něčím, co se zdálo jako nenapravitelné chyby.

Můj nejstarší syn, kterému je téměř 21 let, se nedávno odstěhoval. I když Boha úplně neodmítá, nežije pro Něj. Jeho otec je nevěřící a ačkoli jeho prarodiče jsou současní křesťané, zápasím s pocitem, že škoda je již napáchaná. Že jsem selhala. Ale přesto se modlím. Každý den prosím o Ježíšovu krev pro své děti, i když nevidím žádné ovoce. Zvláště tehdy.

„Zasvěť už chlapce do jeho cesty, neodchýlí se od ní, ani když zestárne.“ Přísloví 22:6

K Pánu jsem přišla jako bývalá posměvačka víry – někteří by to možná nazvali „antikristovým“ duchem. Byla jsem svobodná matka tří chlapců, která bojovala o přežití, když do mého života vstoupil Bůh. Když jsem se připojila k UPCI, myslela jsem si, že založím skupinu pro svobodné matky. Požádala jsem Boha o další šanci být manželkou podle Bible a On mi odpověděl. Ale netušila jsem, jak těžký bude život ve smíšené rodině.

Mateřství se nestalo jednodušším. Ve skutečnosti se mi zdálo těžší. Zpochybňovala jsem to, co učím své děti – rozdělené mezi dvě domácnosti, mezi vírou a nevírou. Jeden z mých synů byl pokřtěn a naplněn Duchem Svatým a já si vzpomněla na sen, ve kterém byl obklopený samým špatným vlivem, ale přesto přijal Ducha. Možná mi Bůh ukazoval: „Jsem s ním.“

Přesto se do mě vkrádá pocit viny. Hanba z mé minulosti – čtyři děti od tří různých otců – se mě snaží znehodnotit. Moje psychiatrická minulost mi našeptává, že nejsem ničeho hodna. Ale já tyto lži odmítám. Můj Bůh mě vysvobodil z depresí, ze závislosti na ostatních, ze sebevražedných myšlenek, které se u mě objevily, když mi bylo pouhých osm let. Nepřítel se mě pokusil odepsat, ale Bůh mi dal nové jméno a nové poslání.

„Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!“ 2. Korintským 5:17.

Teď jsem součástí hudebního týmu, vedu sociální službu a pomáhám obětem domácího násilí. Ale především se modlím. Modlím se, aby moji synové, když čelí věcem, o kterých se mnou nemohou mluvit, utíkali k Ježíši. Aby si vzpomněli na modlitby, které jsem jim věnovala, když byl život nespravedlivý a násilný. Aby si pamatovali nejen moje slova, ale i moje slzy, moji odevzdanost, moje uctívání.

„V konání dobra neumdlévejme; neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas.“

Galatským 6:9.

Děti si pamatují, co vidí. A pokud nic jiného, modlím se, aby viděly, jak jsem si vybrala Krista před chaosem.

Aby i v mé slabosti viděly víru. Protože mateřství může bolet – ale Bůh stále uzdravuje.

Poznámka: Reiko působí jako vedoucí centra pro domácí násilí v Honolulu na Havaji, kde vede s empatií, vírou a vlastními zkušenostmi. Jako manželka duchovního a sama oběť domácího násilí je povolána, aby doprovázela ostatní na jejich cestě k uzdravení a dodávala jim sílu prostřednictvím péče založené na křesťanských hodnotách. Reiko si klade za cíl proměnit bolest ve smysl a vytvářet mosty naděje pro ty, kteří to potřebují.

Nezapomínej na domácí úrodu

Kay Burges

„V Rámě je slyšet hlasité bédování, přehořký pláč. Ráchel oplakává své syny, odmítá útěchu, protože její synové už nejsou.“ (Jeremjáš 31:15)

Byla to normální biblická hodina ve středu večer, kterou skvěle vedl náš pomocný pastor. Upřímně řečeno si nepamatuji celé jeho poselství, ale nikdy nezapomenu, jak jsem se cítila, když jsem ho slyšela říkat, že Jákob předpověděl Ráchelinu smrt, když prohlásil: „Kdokoli najde své bohy, ať neunikne smrti... Neboť Jákob nevěděl...”

Věděla jsem to, učila jsem to, ale znovu mě napadlo, jak tragické je, že Ráchel nikdy nevstoupila do Zaslíbené země a nedožila se toho, aby viděla své děti vyrůst. Jak bylo předpovězeno, zemřela při porodu Benjamína, než se Jákob vrátil domů ke své rodině.

Jákob, který nevěděl o ničem, co se dělo v jeho domácnosti, netušil, že Ráchel ukradla otcovy modly a schovávala je před muži, kteří je hledali. Jak tragické, že cítila potřebu mít je ve svém novém domově. Byly tak cenné? Cítila potřebu nechat si nějaké pojištění, nějaký záložní plán, kdyby se toto nové kanaánské dobrodružství nepovedlo?

Jak tragické, že Jákob nedokázal úspěšně předat svou víru v Boha své rodině. Jak tragické, že se pokusila vstoupit do Zaslíbené země a vzala s sebou svou minulost. V domnění, že jsou všichni zajedno, Jákob unáhleně prohlásil: „Kdokoli je má, ať zemře.“ Modly nebyly při pátrání nalezeny díky Ráchelině lži, ale ona sklídila plody svých činů. Zemřela při porodu, než vstoupila do Zaslíbené země.

Byly by životy Josefa a Benjamína jiné, kdyby jejich matka žila? Určitě ano. Bůh nakonec

dosáhl svého v životech Rácheliných dětí, ale za jakou cenu? Nelze popřít, že výchova nemohla být snadná, vzhledem k dynamice v jejich domácnosti. Josef se stal zachráncem celého rodu v Egyptě, ale v dětství i v dospělosti velmi trpěl. Benjamín nakonec dal vzniknout mnoha velkým válečníkům, včetně Saula, prvního krále Izraele, a apoštola Pavla, ale jeho kmen byl vždy nejmenší. V jednu chvíli byl kmen téměř vyhlazen kvůli svému válečnému a zkaženému chování. Bylo by to jiné, kdyby Ráchel žila? Nezbyvá mi než věřit, že ano.

Matky, nesmíme čekat, než dojde k tragédii, a teprve pak začít křičet. Teď je čas jednat. Musíme být přítomny a od samého začátku se zapojit do duchovního boje za naše nejmenší. Tento poklad, který nám Bůh svěřil do péče, má mnohem větší hodnotu než jakákoli modla nebo vzor. Hodnota jedné duše daleko převyšuje jakýkoli hmotný zisk, kterého bychom mohli dosáhnout tím, že se budeme držet svých minulých ideálů a snů. Na tomto světě není nic, pro co by stálo za to žít. Stojí bojovat pouze za to, co budeme mít v budoucím světě. Bůh má pro naše děti lepší budoucnost, lepší plán, než si dokážeme představit, ale musíme zůstat i nadále v bitvě a nepřenechat své místo ani odpovědnost jiným. Slibuje, že naše práce bude odměněna a že se naše děti vrátí z území nepřátel, ale musíme zůstat v boji, dokud nesklidíme úrodu na domácí půdě.

„Přestaň hlasitě plakat a ronit slzy, vždyť tu je mzda za to, co jsi vykonala, je výrok Hospodinův, však oni se vrátí z nepřátelské země.“ Jer. 31:16

Poznámka: Kay Burgess slouží od roku 1989 spolu se svým manželem v misijní službě, posledních deset let v Madridu ve Španělsku. V průběhu let zastávala různé funkce a vedoucí pozice, ale za nejúžasnější z nich považuje tituly „maminka“, „manželka“ a „babička“ malého pana Bostonu.

■

Zaměřeno na překladatele

Ruth Maetala pochází ze Šalamounových ostrovů a je překladatelkou Ladies Prayer International pro jazyk Solomon Pijin. Miluje Pána, miluje svou rodinu a volný čas tráví se svými třemi vnoučaty. Ruth je v současné době národní předsedkyní žen pro United Pentecostals Church na Šalamounových ostrovech.

Od Editorky

Debbie Akers Robbins

Bůh dělá mocné věci!

Bůh otevírá mnoho dveří a tento zpravodaj je nyní dostupný v těchto jazycích:

angličtině, arabštině, zjednodušené čínštině, tradiční čínštině, češtině, holandštině, fidžijštině, filipínštině, francouzštině, němčině, řečtině, italštině, japonštině, polštině, rumunštině, španělštině, švédštině, thajštině a jazyce Srí Lanky.

Prosím, modlete se s námi za další překladatele!

Pokud si přejete dostávat jakýkoli z výše uvedených překladů, pošlete prosím svoji žádost na LadiesPrayerInternational@aol.com nebo debiakers@aol.com a my vás s potěšením přidáme na seznam adresátů!

[Navštivte Ženy modlitby na facebooku a dejte nám „like“!](#)

Drazí vedoucí modlitebních týmů, prosím, navštivte Ženy modlitby na facebooku a „lajkujte“ naši stránku!

Také prosím pozvěte svoji skupinu, aby ZDARMA odebírala tento newsletter na: debiakers@aol.com

Prosím sdílejte tyto informace se svou církví, přáteli a rodinou. Děkujeme, že jste součástí této úspěšné modlitební služby a že nám pomáháte šířit zprávy o tomto newsletteru ZDARMA a o naší facebookové stránce!